

L'alzina simbòlica selvatana

«Quan el van tallar de soca,
Va quedar sa eterna rel.
Ja rebrota a ran de roca;
I amb el temps tocarà el Cel».

(«L'arbre sagrat». Cançó popular)

ENCORATJA—i és alhora esperançador—llegir l'esment fet a les pàgines de BRUM, on hom constata—en mig d'alguns judicis més o menys *subjectius* (?)—un fèrvid i, cal creure-ho de *bona fe*, ben intencionat selvatanisme.

Hom no pecarà pas d'exageració si ací s'afirma que feia goig de rellegir ço que, amb encert i sà humorisme, signava el pseudo-nominal «Pep».

D'ocurrències felices com a la que ens referim ara, se n'hi haurien de veure sovint exposades a BRUM, sempre i quan siguin en bé de La Selva, com en el cas de referència actual.

Precisa, però, més que el *llançar* idees, recollir-les, i fer-les, assenyadament, *fets* pràctics, com «Pep» afirma categòricament; i amb força lluc.

A tot selvatà—més que més si és sojornant a La Selva—li hauria de batre el cor de joia de veure que hi ha, encara, fills de la mare comunal, (la Vila), que senten per a ella belles coses. Car bellíssima cosa és la idea de fer la *nova* plantació de l'enyorat «Arbre simbòlic-selvatà», en un lloc *ad hoc*,—segons les suggerències del per a nosaltres desconegut personal «Pep»—allí, diu ell, al *bell mig del Portal d'Avall*. (De fet, això honoraria molt a la Vila i els seus íncoles).

* *

L'alzina simbòlica vindria a ésser a tall de paral·lamps misteriós, si més bona cosa no, que aniria esmortuint les concebibles (?) humanes discordançies vilatanes. Car aquestes—faídica plaga social-selvatana—mai no honoraran gens; per tal com tota bona via obstrueixen, i per tal com ralenteixen l'empremta que cal donar a tot bon progrés vilatà-selvatà.

L'alzina simbòlica selvatana, amb el seu lleu fresseig vindria a fer com de veu—també prou misteriosa—que, a cau d'orella de cada selvatà, diria i recordaria el mot sagrat i patriòtic alhora: «Unió!» per tal com sense ell no serà mai possible una cabal i eficaçíssima intel·ligència per al bon con-viure social-vilatà. (No cal fer retret de llastimoses desavinences...)

L'alzina simbòlica del Portal d'Avall—veritable «arbre sagrat» que tan-tes coses altíssimes diria i significaria—fóra el més despert guaita que, de nit i de dia, aniria atalaiant, podríem dir, àdhuc els sinistres intents dels enterbolits amb idees maquiavèliques contra la pau i el bé comú selvatà.

Cada brot tendre de l'«arbre sagrat» de la Vila—talment com a *dits índexs* terriblement denunciants—assenyalarien, irats, als qui, amb mala ànima barrilessin contra la «Unió sagrada» que li cal a La Selva per tal de no caure en desprensió, ni ésser mai un recer de mals esperits. (Recordéssiu els infernals estralls de la Jerusalem deïcida, segons Josephus ⁽¹⁾ historiador i fill d'Israel.)

Oh! l'arbre sagrat vilatà-selvatà El mateix ramatge túpid ver-fosc, de gran virior, esdevindria com a *balma sagrada* on cada selvatà trobaria un «lloc de refugi» en el simbolisme dels *drets* i *deures* mutus a servir, i ferlos prevaldre davant la llibertat i la justícia.

La *balma simbòlica*, amb la besada fresca i somrient de la *marinada*, faria com de pènola màgica que als selvatans indicaria el ritme actiu, i placèvol alhora, en mig del dinamisme de la vida d'*acció noble* selvatana. Acció que és indispensable fonamentar-la en l'*ordre moral* sempre.

* *

Visió, somni, només... La generació actual selvatana, responsable, a ella pertoca refer el que uns ignorants d'altres temps van destruir, (segons tradició). Car no van saber capir la vàlua moral del sagrat *simbol* selvatà: l'arbre *material*, tan ben venerat pels ancestrals. (En les fonts públiques, com també dalt ben amunt de l'orgue parroquial saberen estilitzar-lo, jatsiguí en la pedra o al fust. Bella *plasmació* de la dignitat col·lectivo-selvatana en segles passats.)

No permeti pas la gènera actual selvatana que cap d'altra, esdevenedora, pugui imputar-li el greu manament de descurança, menyspreu o

oblit. Això fóra un tort imperdonable; un *total* ridícol.

Sigui tothom ben gelós, de l'«alzina símbol». Ara és hora de tornar-la a plantar ben viva i arrelada. El *punt d'honor* serà per al qui doni el *primer cop d'aixada* per al clot del *formós plançó* a posar.

Cal no dubtar-ne: L'alzina simbòlica-selvatana despertarà—en tots els fills de La Selva—més belles idees encara. Ella recordarà les grandeses pretèrites, com també les *intangibles llibertats populars*; llibertats que res ni a ningú mai no anquilosen; llibertats dignes que són la més sòlida fonamentació del progrés noble, ben entès i profitós; llibertats, però, que a tothom fan passar per la raora de la justícia que tot ho aquilata; llibertats, en fi de comptes, que no es decanten ni a la dreta ni a l'esquerra. Car són l'indicador, el *fidel* de la balança també tota ella un simbolisme d'equitat. Elles faran el miracle de tornar per la dignitat i l'avenç de La Selva. Elles servaran, àdhuc repoliran l'ànima selvatana; la *consciència popular de bon ésser*. Aquesta és l'*eternà arrel* que simbolitza l'«arbre sagrat» vilatà. Arrel, però, que ningú mai no podrà destruir-la sinó Déu *únic autor* de la Naturalesa i dels pobles de tots els temps.

A. CATÀ I SIMÓ.

Sarrià, 14 d'abril de 1932.
1. er aniversari de la proclamació
de la «República Catalana».

(1) Jos. "De bello indalco".

LLEGIU I PROPAGUEU
EL NOSTRE PERIODIC

Diccionari General de la Llengua Catalana
per POMPEU FABRA

Aquest «Diccionari de la Llengua Catalana» de Pompeu Fabra, és la publicació capital que esperàvem tots els Catalans

Aquest Diccionari constarà de 20 a 25 fascicles que es publicaran quinzenalment. Cada fascicle de tamany 14x20 cm., tindrà unes 100 pàgines de text i podrà adquirir-se únicament per subscripció al preu de 2'50 ptes.

El preu de l'obra, un cop acabada, serà superior al total de la subscripció.

Dirigiu les subscripcions a:
LIBRERIA NACIONAL I ESTRANGERA. — Raval
Santa Ana, 20 Telèfon 419 A. — R E U S.